

Ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Τίχβιν, χωρὶς τὸ πολυτίμητο «ὑποκάμισο». Πρόσφατος φωτογραφία καὶ ἐκδόσις τῆς Ἱεράς Μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Τίχβιν.

Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Συνάξει Αὐτῆς (26ῆ Ἰουνίου)

Ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Παναγίας τοῦ Τίχβιν*

Ἡ ἹΕΡΑ ΕΙΚΩΝ τῆς Παναγίας τοῦ Τίχβιν ἐμφανίσθηκε τὸ 1382 στὴν περιοχὴ τοῦ Νόβγοροντ, πλησίον τῆς λίμνης Λάντογκα.

Κάποιοι ἄλιεῖς εἶδαν τὴν Εἰκὼνα ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης νὰ λάμπη σὰν τὸν ἥλιο, ἡ Ὅποια μετὰ ἐξαφανίσθηκε.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐμφανίσθηκε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο σὲ διάφορα μέρη τῆς περιοχῆς, σὰν νὰ μετέφερε Αὐτὴν κάποιο ἀόρατο χέρι. Τελικά, σταμάτησε στὸν ποταμὸ Τίχβιν,

ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι.

Οἱ κάτοικοι ἄρχισαν νὰ κτίζουν ἀμέσως ἓνα παρεκκλήσι καὶ τὴν νύκτα ἔμειναν μερικοὶ γιὰ νὰ προσευχηθοῦν ἐνώπιον τῆς Εἰκόνος.

Πρὸς τὸ πρῶτῳ ἀπεκοιμήθησαν, ὅταν δὲ ἐξύπνησαν, ὄχι μόνο ἡ Εἰκὼν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεμέλια, τὰ ὅποια εἶχαν θέσει καὶ τὰ ξύλα, τὰ ὅποια εἶχαν ἐτοιμάσει, ἦσαν ἄφαντα.

Μετὰ ἀπὸ πολλὴ ἔρευνα, εὐρέθησαν ἀνατολικά τῆς πόλεως, ὅπου καὶ ὠλοκληρώθηκε ἡ Ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Πολλές φορές ὁ Ναὸς καταστράφηκε ἀπὸ πυρκαγιές· ἐν τούτοις, ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν διεφυλάσσετε πάντοτε ἀβλαβῆς κατὰ θαυματουργικὸ τρόπο.

Ἀρχὰς τοῦ 15' αἰ., ὁ Μέγας Δοῦξ τῆς Μόσχας Βασίλειος ἀνήγειρε ἕναν λιθόκτιστο στήν θέσι τοῦ μέχρι τότε ξύλινου Ναοῦ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1560, ἐντολῇ τοῦ Τσάρου Ἰβάν τοῦ Τρομεροῦ, ἰδρύθηκε ἀνδρικό Μοναστήρι καὶ ἕνα λιθόκτιστο τεῖχος περιέβαλε τὸν Ναὸ τῆς Παναγίας καὶ τὴν Ἱερὰ Μονή, ὅπου ἡ Θεομητορική Εἰκὼν ἔκανε πολλὰ θαύματα καὶ θεραπείες.

Τὸν 19' αἰ., ἡ Εἰκὼν ἔσωσε πολλές φορές τὴν πόλι Τίχβιν καὶ τὸ Μοναστήρι ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς, καθὼς καὶ τὴν πόλι τοῦ Νόβγκοροντ.

Ὅχι ὀλιγώτερο ἀπὸ 24 φορές κατ' ἔτος, ἐγίνοντο λιτανεῖες μὲ τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα, ἡ ὁποία ἔσωσε τὴν Ρωσία καὶ ἀπὸ μία φοβερὰ ἐπιδημία πανώλης τὸ ἔτος 1771.

Ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης φήμης τῆς Εἰκόνας ἀπὸ τὰ ἀναρίθμητα θαύματα, ἔγιναν πολλὰ ἀντίγραφα Αὐτῆς, τὰ ὁποία ἐπίσης θαυματουργοῦσαν.

* * *

ΥΠΑΡΧΕΙ ἀρχαιοτάτη παράδοσις, βάσει τῆς ὁποίας ἡ Εἰκὼν εἶναι ἔργο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ, ἡ ὁποία μετεφέρθη ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα στὴν Κωνσταντινούπολι κατὰ τὸν 5' αἰ. καὶ ἐναπετέθη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Βλαχερνῶν, ἀπὸ ὅπου ἐξηφανίσθη 70 ἔτη πρὸ τῆς Ἀλώσεως ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἀκριβῶς κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, ἐμφανίσθηκε στὴν Ρωσία.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο, ὅτι κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ 1380, ἐπὶ Μεγάλου Δουκὸς Ἁγίου Δημητρίου Ντονσκού, πολλές Εἰκόνες τῆς Θεοτόκου τοῦ τύπου «Ὁδηγητρίας», ὅπως καὶ τοῦ Τίχβιν, μετεφέρθησαν στὴν Ἁγία Ρωσία.

* * *

Ἡ Θαυματουργὸς Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία ἐπεστράφη προσφάτως στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Τίχβιν, μὲ τὸ πολύτιμο «ὑποκάμισο».

*Ἀντίγραφο τῆς Εἰκόνας τοῦ Τίχβιν ρωσικῆς τέχνης.
Ἀριστερά, στὴν Ἱερὰ Σκῆπη Προφήτου Ἡλιοῦ Ἀθωνος.
Δεξιά, στὸ Μουσεῖο Ἀντρέϊ Ρουμπλιώφ τῆς Μόσχας (15[᾽] αἰ.).*

ΜΕΤΑ τὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1917, ἀρχὰς τῆς δεκαετίας τοῦ '20, ὁπότε στὴν Σοβιετικὴ Ἐνωσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ κειμήλια διὰ τῆς βίας «ἐθνικοποιήθησαν», ἔκλεισε τὸ Μοναστήρι καὶ ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν ἦταν ἄγνωστο ποῦ εὑρίσκετο.

Θεωρεῖται μεγάλο θαῦμα τῆς Παναγίας, τὸ ὅτι περίπου τὸ 1943-44, κατὰ τὴν ὑποχώρησι τῶν Γερμανῶν, ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν εὑρέθη στὰ χέρια τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐπισκόπου Ρίγας τῆς Λεττονίας Ἰωάννου (Γκάρκλαφς).

Τελικὰ, ὁ Ἐπίσκοπος Ἰωάννης ἐγκατεστάθη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος στὸ Σικάγο (ΗΠΑ), ὅπου διεφύλασσε προσωπικὰ τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα, τὴν ὁποία ἐκληροδότησε πρὸ τῆς κοιμήσεώς του († 1982) στὸν Πρωθιερέα Σέργιον Γκάρκλαφς.

Ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα παρέμεινε στὸ Σικάγο μέχρι καὶ τὸ θέρος τοῦ 2004, ὁπότε ἐπεστράφη θριαμβευτικὰ στὴν Ρωσία καὶ ἀποκαταστάθηκε στὸ ἀνδρικὸ Μοναστήρι τοῦ Τίχβιν, τὸ ὁποῖο ἤδη εἶχε ἐπαναλειτουργήσει. □

(*) • Ἐκ τοῦ ρωσικοῦ βιβλίου: «Διήγησις περὶ τῆς ἐπιγείου ζωῆς τῆς Παναγίας Θεοτόκου», Jordanville USA 1974, σελ. 204-228.

• Website of the "Orthodox Church in America", *Feasts and Saints*, June 26: www.oca.org